

og deres Procuratorers Side; dette omhandles jo Lovforslaget slet ikke. I Indledningen til Begrundelsen af dette Lovforslag ser jeg noget andet. Jeg ser egentlig deri, at den høitæredede Justitsminister retter et Spørgsmaal til dette Thing eller rettere maaske til Rigsdagen, om Folkethinget staar paa det gamle Stade, om det er dets Mening, at man skal gaa til en virkelig Forandring af vort nuværende Retsystem, og gaa til Opfyldelsen af Grundlovens Bestemmelser i saa Henseende. Dertil vil jeg sige, at det vistnok altid har været dette Things Mening, at man skulde gaa til denne Forandring af vor Retsordning, og det er min Opfattelse, at dette Spørgsmaal bør løses saa snart som muligt; saa nu maa det Spørgsmaal paatrænge sig, om det ikke var det Bedste at lægge dette Lovforslag til Side og se at faae et Lovforslag forelagt og behandlet angaaende Retsreformen. Dertil maa jeg gjøre den Bemærkning, at da denne Sag i 1880—81 sidst var til Behandling her i Thinget, omfattede den jo meget vidtløftige Lovforslag, ikke mindre end 6 i Tallet, og Sagen blev henvisst til et Udvalg, som ikke naaede at afgive nogen Betænkning, saa at der ikke kan være Tale om, at man i denne Samling kan naae til nogetjombhelst Resultat. Om det over Hovedet er muligt, at man i een Samling kan naa til et virkelig Resultat, selv om man arbejder derpaa med Kraft, og Udvalget alene bestyrtiger sig med denne ene Sag, dette staar tvivlsomt for mig. Men desuagtet er det min Mening, at man ikke bør skyde denne Sag fra sig, men at man saa hastigt som muligt bør tage fat derpaa. Jeg ønsker for mit Bedkommende, at Ministeren tog denne Sag under alvorlig Overveelse og i Begyndelsen af en kommende Samling forelagde dette Lovforslag for dette Thing, for at det en Gang kunde komme til at sige sin Mening om denne Sag, og for at vi ved Ministerens Stilling overfor begge Thing kunde tage dette Spørgsmaal op til alvorlig Behandling, som mulig kunde ende med Forstaaelsen mellem de to Thing om dette Spørgsmaal. Men for at dette Spørgsmaal kan tages op, og for at Løsningen af Spørgsmaalet kan lettes en Del, mener jeg, at enhver Hindring bør ryddes af Veien. Man bør staa frit overfor dette Spørgsmaal, thi der kan komme Vanskeligheder nok endda. Selv om Folkethinget vil borts fra den konstitutionelle Konflikt, som det er mellem Ministeriet og dette Thing, og tage fat med Alvor, hvad jeg mener, at Thinget bør gjøre, paa Løsningen af denne store Opgave, saa er der dog et Spørgsmaal, man ikke staar frit overfor, og det er,

at et af de i 1880—81 forelagte Lovforslag ogsaa omhandler en Ordning af Politimagten. Overfor dette Spørgsmaal staar man ikke frit, saa længe Vendingerne opretholdes, og derfor mener jeg, det var heldigt for Løsningen af dette Spørgsmaal, om de kom ud af Verden forinden. Jeg tror, det vilde bidrage til eller lette Løsningen af dette Spørgsmaal, dersom de forsvandt inden næste Rigsdagssamling, naar Justitsministeren vil forelægge dette eller disse Lovforslag. Jeg skal ikke fortsætte videre. Der er jo talt saa meget om Retsreformen, at det ikke kan nytte at man kommer ind derpaa. Den foreligger ikke til Behandling. Naar jeg nu finder, at det Forslag, som her foreligger, bør fremmes videre og henvises til et Udvalg, da mener jeg ikke, at dette vil blive henvisst til Udvalget med det Formaal for Die, at det absolut bør fremmes, men at Udvalget bør overveie, om det ikke var heldigt at høre Justitsministerens Mening, om det er hans Afgt i en kommende Samling at forelægge den paatænkte Retsreform. Det er det, jeg mener, der bør overveies i Udvalget, inden det tager fat paa Behandlingen og en mulig Gjennemførelse af dette Lovforslag.

G. F. Larsen: Ligesom de to ærede Medlemmer, der nu have talt, nemlig det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth) og det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), maa ogsaa jeg anbefale det Forslag, som her er forelagt, til Fremme. Det er jo klart nok, at Fastsættelsen af Frister af den Art, som der her er Tale om, gjennem Lovgivningen altid maa indeholde noget Vilkaarligh, men det synes, at dette Lovforslag i det Hele taget har truffet særdeles passende Grændser, og det vilde være meget ønskeligt at faae en Afkortning af de lange Frister, som nu gives. Forsaavidt som det ærede Medlem, der sidst talte (Bertelsen), har sat denne lille Reform af den bestaaende Processmaade i Forbindelse med de store Reformprojekter, som tidligere have foreligget for Rigsdagen, da er det jo ikke uden Foranledning af selve Lovforslagets Motiver, som tydeligt nok gaar ud fra Ønsket om, at Retsreformen maatte kunne gennemføres i en nær Fremtid. Det er jo ganske vist saa, at det her foreliggende Lovforslag, om det end afsjælper enkelte Mangler i det Bestaaende, ikke kan angribe det, som er det værste Onde ved den nuværende Processmaade, nemlig den utilbørlige Langsomhed, hvormed Sagerne fremmes. Denne Kræftskade ved Processuren vil man næppe komme til Livs uden ved Indførelsen af mundtlig Procedure. Sær ved de krimi-